

Vítající posele

2016-XVII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

Při minulé schůzi staršovstva, poslední s naším dosavadním administrátorem, bratrem farářem Janem Junem z Prostějova, zazněla otázka – prosba, aby nám bratr farář prozradil, pomohl pochopit, poradil, co zkušený farář očekává při svém příchodu na nový sbor. Velmi dobrá otázka v pravou chvíli. Ani otázku ani reakci na ni neumím doslovně reprodukovat, ale utkvěly mi dvě myšlenky, které vyplynuly z následného rozhovoru. Tou první je, že farář by měl mít na co navázat a s kým spolupracovat, a že tedy není správné „vyklidit prostor“, abychom nebránili jeho tvůrčí aktivitě nebo nevtěsňovali jeho způsob práce do našich představ, a tak v klidu přijali a přizpůsobili

se jeho vedení a vlivu. Doporučení vyznělo spíše k tomu, abychom dál dělali to vše, nač jsme ve sboru zvyklí a nepolevovali, a přitom nabídli a otevřeli prostor, prostou lidskou komunikaci sborového společenství, v ní přijali kazatelské a pastýřské působení, a tak přirozeným způsobem vytvořili dobré vztahy a nastoupili společnou cestu. To druhé bylo, abychom si dokázali uvědomovat a přijmout, že farář nepřichází do sboru jako šéf, ředitel, manažer, ale jako Boží služebník, s vírou a nadějí, v pokoře a s odvahou k práci na Božím království. Odtud pak vyrůstá jeho vůdčí role ve sboru, protože k tomu má vzdělání, dobrou pověst, osobní předpoklady – pro to vše jsme si ho zvolili,

ale zvláště proto, že vnímáme jeho osobní zkušenost víry, která spolu s vírou členů sboru může a má vytvořit sílu společenství. Ta pak má nad zvěstí Písma a s modlitbami schopnost obstát i v náročných situacích a dosáhnout požehnání Nejvyššího.

Máme ve sboru tu zkušenost, že působení a ovlivňování faráře a sboru je vzájemné a na cestě ke společnému cíli také prospěšné, dlouhodobé a posilující. V knize Slavomíra Ravika jsem nedávno četl zvláštní myšlenku, že skupina 12 učedníků, které si Ježíš vybral, byla prvním kněžským seminářem, první bohosloveckou fakultou, která sice pro krátkost času a rozsah poznávání nedovedla učedníky připravit na porozumění a přijetí situace Ježíšova utrpení, smrti a vzkříšení, ale dala jim to, že právě vnímání a pochopení těchto skutečností bylo dokončením a dotvořením příprav (studia bohosloví) k jejich dalšímu působení. Tak nějak to vnímám i v souvislosti s příchodem faráře na sbor – tam se průběžně dotvá-

ří a ve společenství církve rozvíjí pochopení poslání a cest víry, v pokoře a s mocným působením Ducha, Ducha svatého, který svou silou kam chce vane, jen ho nechat plápolat – jak jsme to četli v minulém úvodníku. Přivítejme a přijměme nového faráře, bratra Jana Lukáše, s radostí, ve víře a naději, s láskou a modlitbami. Kéž jsou naše srdce a naše společenství otevřena jeho pastýřské a kazatelské práci v našem sboru, kéž je jeho práce mezi námi požehnaná, kéž se k ní umíme připojit.

Uprázdňenost našeho sboru končí a začínají prázdniny. Prožijme letní dny a potřebný odpočinek s radostnou vděčností za náročné období, které je za námi, s poděkováním všem, kteří se na zvládnutí prací na faře a ve sborovém „provozu“ ochotně podíleli. A přitom s nadějí víry vykročíme k období nových příležitostí příštích dnů.

Jan Matějka

Slovo šéfredaktora

Tak máme nového bratra faráře Jana Lukáše. Hned první červencovou neděli se scházíme pod kazatelnu a nasloucháme jeho prvnímu kázání. Díky Bohu za dar kazatele! Díky také všem, kteří se podíleli na přípravě fary, nebylo to jednoduché, důkladná rekonstrukce se konala po padesáti letech. Jen škoda, že se na úklidu nemohlo podílet víc dobrovolníků, pro dva zbyví to opravdu byla fuška; aspoň jim srdečně poděkujeme!!!

Přejeme mu, aby s námi prožil léta v Božím pokoji a lásce, aby byl i s rodinou v olomouckém sboru spokojený a setkával se tu jen s pochopením a tolerancí. Vždyť se vlastně vrací domů...

Ivana Jenišťová

Ze sborového života

Jan Jun s dětmi při bohoslužbách

Ještě aspoň fotkou si připomeňme neděli 20. 6. v DD ve Chválkovicích

Sborový program na červenec a srpen

3. 7. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
10. 7. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
17. 7. neděle	09.00	bohoslužby	Milan Barot
18. 7. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
24. 7. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
31. 7. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
7. 8. neděle	09.00	bohoslužby	
14. 8. neděle	09.00	bohoslužby	Jana Hojná
21. 8. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
28. 8. neděle	09.00	bohoslužby	Jan Lukáš
4. 9. neděle	09.00	bohoslužby	

Dětský tábor na Pasekách se koná ve dnech 2.–9. 7. 2016

Letošní rodinná rekreace v Ptenském Dvorku se koná v termínu od 7. do 14. srpna 2016

Plánované akce FS Olomouc září–prosinec 2016

10. – 11. 9.	Dny evropského dědictví
25. 9. ne	Instalace J. Lukáše 14.30
8. 10. so	setkání kurátorů MSS u nás
25. 11. pá	koncert Daniel Jun

Ze křtu malé Anny Valérie Žalmánkové

Narozeniny v červenci a srpnu

9. 7. Jan Janošik	7. 8. Jiřina Baková
9. 7. Běla Labounková	8. 8. Josef Chmela
9. 7. Zdeněk Tošovský	10. 8. Jared Kenning
11. 7. Věra Laitochová	12. 8. Alenka Kolaříková
13. 7. Daniel Zajíc	12. 8. Ester Vrajová
13. 7. Radek Zubal	14. 8. Olga Klinecká
14. 7. Lubomír Mocek	15. 8. Jan Adámek
15. 7. Růžena Šulcová	15. 8. Věra Kašparová
20. 7. Alena Slavotínková	18. 8. Stanislava Dostálová
22. 7. Jaroslav Štafl	20. 8. Ivana Marková
23. 7. Miroslav Ryšavý	29. 8. Pavla Koutná
26. 7. Emílie Šimánková	30. 8. Anna Bořutová
30. 7. Olga Mikšovská	30. 8. Květoslava Burgetová
31. 7. Naděje Pospíšilová	30. 8. Josef Kořínek

Pokřtěni byli

V neděli 12. 6. byli pokřtěni Mathias Sazovský a Anna Valérie Žalmánková

Ze křtu Mathiase Sazovského

Úmrtí

Rozloučili jsme se 22. 6. s Ing. Miloslavem Žilkou (90 let)

Někteří z nás spolu se svými dětmi využili pozvání na Rozloučení se školou v neděli 26. 6. do Prostějova

Ženu statečnou kdo nalezne?

Tento citát z knihy Přísloví se mi vybavuje v souvislosti se **100. výročím narození** mé maminky, **Drahomily Sklenářové** (17. 7. 1916 – 1. 12. 1988). Rodačka z Jimramova na Českomoravské vysočině, prožila svá studentská léta i první léta manželství v Brně. Nebylo to pro mladou ženu vůbec lehké období. Léta okupace, úmrtí první, tehdy jediné pětileté dcerky, zatčení a věznění manžela brněnským Gestapem, opakované zklamání nad ztracenými nadějemi na další dítě... Kolik bolesti a úzkosti se vešlo do těch prvních 10 let

jejího manželství. Přesto, jak později oba rodiče vyznávali, to byla doba, kdy jim Pán Bůh zvláštním způsobem dával poznávat svoji blízkost a upevňoval jejich víru. Ve společenství sboru získávali povzbuzení i oporu, ale i první pozvání ke službě.

Po příchodu do Olomouce v r. 1948 pro ně proto nebyl problém aktivně se zapojit do sborového života. Tatínek jako laický kazatel, později dlouholetý olomoucký kurátor a člen Synodní rady, často kázal a přednášel v různých sborech naší církve. Maminka mu

v této službě byla velkou oporou a pomocí. Vzpomínám, jak jsem už jako dítě „nasávala“ jejich zaujaté diskuse a společné promýšlení biblických textů. Maminka byla nejen naslouchající Marií u Ježíšových nohou, ale i starostlivou Martou, která často a ráda hostitelsky pečovala o návštěvy hostujících kazatelů a přednášejících na akcích tehdejší Kostnické jednoty. Náš otevřený domov byl pro můj život dobrým příkladem.

V 50 letech maminka vážně onemocněla vleklym, nevléčitelným onemocněním ledvin. A s léty přibývaly komplikace: onemocnění srdce, cukrovka, těžká, úporně bolestivá artróza obou kyčlí, která vzhledem ke zdravotnímu stavu nemohla být řešena operací. Přibývajícím obtížím nesla statečně a navzdory nim obětavě pomáhala v mé rodině během mé vážné nemoci. Vděčně si uvědomuji, jak s narůstajícími starostmi a těžkostmi rostla její víra. Svou sílu hledala a nacházela v modlitbě a čtení Písma. Své zkušenosti pak ráda sdílela s ostatními – ať ústně, ve verších, nebo v dopisech, kterými posilovala mnohé své přátele. Pro nás, své nejbližší, je v posledním období svého života – jakoby tušila blížící se konec, zaznamenala v nedokončeném sešitu vzpomínek, ze kterého si dovolím citovat:

I V NOCI

Žalm 42, 9

D. Sklenářová

*Rafie bolavých dnů
Odbíjejí bezesnou noc.
Zastavil se čas.
Chvilu pro písničku.
Hledání živé vody
v křišťálových studánkách
Slova.
Doušky slok obcerstvoují.
Hlubinu vyprahlosti
zaplavují tiché tóny
dívověřivého sebeodevzdání.
I v noci
Písnička jeho se mnou
A modlitba má
K Bohu života mého.*

„Často mě v noci, když nemohu spát, ale i ve dne při práci, zaplaví hluboká vděčnost za celý dlouhý život, který byl bez mého přičinění tak zvláštně z pouhé Boží milosti veden a formován. Vděčnost za rodinu, manžela, děti – vnuky, za sbor a všechny bratry a sestry, které mám stále na mysli. Vděčnost za to, že jistě vím: Pán Bůh je s námi a bude s námi i po celý další čas. Neopustí lidu svého a dědictví svého nezanechá.“

„Jak plyne čas, ubývá tělesných sil a přibývá nemoci, uvědomuji si, že je ještě mnoho, co bych chtěla napsat. Proto pokračuji v neděli 20. listopadu, kdy o samotě vzpomínám na všechny milé přátele ve sboru, kde se dnes koná ordinace dvou bratří vikářů – Jendy Lukáše a Mojmira Blažka. Jak ráda bych se účastnila celého slavnostního sejití. Ale můj zdravotní stav je tak špatný, že jsem vděčná i za to, že mohu sedět u stolu, udržím tužku v ruce a mohu psát bez brýlí, které mě velmi obtěžují. A tak „...bud“ zehnan svazek ten, jenž v Kristu víže nás“, v tom širokém obecenství sboru i v samotě domova. Vždyť i ten se vším svým pohodlím je darem Božím.“

Za 10 dní po tomto záznamu maminka pokojně odešla ke svému Pánu. Díky Bohu za svědectví jejího života.

Jana Hojná

Z partnerského sboru Friedenskirche v Ludwigshafenu

Ozvali se ze z partnerského sboru v Ludwigshafenu: 5. června se loučí farář Klaus Eicher. Pro nás je Ludwigshafen spojen především se jménem velkého přítele našeho sboru Dr. Borggrefoho, jehož pomoc obzvlášť v době nesvobody, je těžko vyčíslit. Farář Eicher nastoupil v Ludwigshafenu mnohem

je to, jak mnozí už vědí, jen kousek přes řeku do Ludwigshafenu, kam nás zavezl br. Storck. Bydlely jsme v hotelu, na faře už jsou sbalené krabice a spí se na nafukovacích matracích.

V neděli farář Eicher naposled kázal (Ef 2, 17-22), pak se s ním loučila nejen paní děkan-

V předvečer rozloučení s farářem Klausem Eicherem

později, ale fara i Friedenskirche nabízely vždy upřímné přátelské pohostinství. Naposled tam pobyl měsíc při své praxi v BASF Lukáš Holubec. Nyní tedy Klause Eichera po 22 letech služby vysílá Evangelická německá církev do Španělska jako faráře tamního německého sboru.

Se sestrou farářkou Rumlovou jsme pozvání přijaly a vyrazily ráno 4. 6. z Prahy autobusem DB do Mannheimu. Odtud

ka, ale i katolický farář a zástupci sousedních evangelických sborů, zástupci staršovstva, mládeže i další. I my jsme faráře Eichera pozdravily, příspěvek jsem se z „vlastní němčiny“, což není vždy snadné, snažila přeložit do češtiny a můžete si ho přečíst. Bylo milé, že jsme se setkaly i se zástupci ze sboru Dessau, který byl naším partnerským sborem v dřívější NDR.

Milý sbore, milé sestry, milí bratři, milí přátelé milí hosté,

srdčně vás zdravíme jménem partnerského sboru ČCE v Olomouci.

Je pro nás ctí, že zde můžeme promluvit při příležitosti loučení s naším milým přítelem, bratrem farářem Klausem Eicherem. Děkujeme za možnost říci zde pár slov o partnerství Ludwigshafen-Olomouc, na kterém se farář Klaus Eicher 22 let podílel.

Toto partnerství začalo už velmi dávno. Tehdy to byly jiné časy, jiné režimy, které vyžadovaly jiné formy spolupráce, pomoci, komunikace, výměny informací. Byly potíže s vízem, s výslechy tajnou policií.

Přesto všechno se náš sbor z vaší mnohostranné pomoci naučil něčemu velmi důležitému: „Ten, kdo chce pomoci, může tak učinit navzdory nejrůznějším překážkám,

potažmo navzdory „železným oponě“. To bychom neměli nikdy zapomenout, abychom i my mohli pomáhat jiným, kteří se ocitnou v nejrůznějších těžkostech.“

Dnes je mnohé možné. Mezi našimi zeměmi neexistují prakticky žádné hranice, což nabízí nové možnosti nejen nám, kdo jsme je dříve neměli, ale i těm, pro které bylo cestování dříve přece jen snažší, protože ani oni, když dnes překračují imaginární hranice, nemusí mít strach z policie či z výslechů. Také česká koruna je nyní konvertibilní, což ovšem znamená více než jen ekonomickou výhodu. Velice nás těší, že můžeme i my intelektuálně a kulturně k našemu partnerství přispívat. Když jsme byli např. v r. 2015 pozváni k účasti na Husově jubileu s celým pěveckým sborem, řekl Dr. Borggrefo: „Na něco takového jsem čekal 50 let!“

Pomník Martina Luthera a jeho ženy v srdci Ludwigshafenu

To je něco nového, co se nám však zdá jaksí přirozené a samozřejmé. Takoví jsme my lidé – na dobré věci si zvykáme bez potíží.

*Jsou však věci a skutečnosti, které v tom dnešním opět neklidném, nebezpečném a kvůli vzrůstajícímu individualismu sobeckém světě zdaleka nejsou ani přirozené ani samozřejmé. Nemusela bych je jmenovat, ale udělám to nesmírně ráda: **Vaše trvalé přátelství, nepředstíraný a upřímný zájem o situaci a osud olomouckého partnerského sboru, stejně tak jako o osobní problémy, včetně těch zdravotních, jeho jednotlivých členů,***

***otevřené dveře vaší fary, pohostinnost mnohých.** Za to všechno srdečně děkujeme všem členům sboru Friedenskirche, všem jeho farářům a nyní především Tobě, milý Klausí, protože to byly právě Tvé dveře, které nám byly často otevřeny. Je nám líto, že odcházíš z Ludwigshafenu. Přejeme Ti hodně úspěchů ve Tvých nových úkolech, uspokojení ve všem, co budeš dělat, a nejrůznější zajímavé zážitky v neznámých končinách.*

Boží požehnání Vám oběma.

Za sbor ČCE v Olomouci Iva Marková

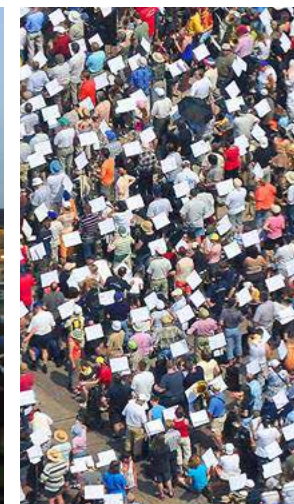
Posaunentag 2016 v Drážďanech

V Drážďanech se ve dnech 3.–5. června konalo setkání „**Posaunentag 2016**“, na který organizátoři pozvali také náš olomoucký pozounový sbor. Pod vedením zakladatele a kapelníka Standy Jílka se do Drážďan vypravili celkem 4 hudebníci z Olomouce. Kromě pozounových sborů z různých částí Německa přijeli hosté z Rakouska, Nizozemí a JAR.

Třidenní setkání v Drážďanech bylo nabitě různorodým programem: koncerty v koste-

lích i na ulicích města a společnými zkouškami. Prvním společným vystoupením všech účastníků byla noční „Serenáda“ na břehu Labe s ohňostrojem. 22 tisíc trubačů se sešlo také na závěrečné společné bohoslužbě, kterou živě přenášela z drážďanského stadionu satelitní stanice MDR. Příští Posaunentag se sice bude konat v Dortmundu až v roce 2024, ale už v roce 2017 doprovodí tisíce trubačů oslavy výročí reformace ve Wittenbergu.

Stanislav Jílek

Seniorské postřehy

Je málo fenoménů, které tak výrazně ovlivnily život člověka jako Čas. Všichni ho známe a prožíváme každý den. Je rozhodující pro náš život, pro naše bytí, pro náš svět. Určitě, ba stoprocentně nám byl přidělen z Božího příkazu. A tak ten neúprosný běžec se ujal svého poslání a z nového roku 2016 je první půle za námi. Dovolte mi vrátit se ještě do podzimu roku minulého.

Poslední setkání se sestrou farářkou v Seniorsklubu bylo 10. září 2015 a pak už nic. Odešla. Nikdo se dále o seniory nezajímal, nikdo nestaral, nikdo nepodal pomocnou ruku. Na dalším setkání 24. září jsme byli sami, ale laskavý Bůh vyslyšel naše prosby a seslal pomocníka nad jiné fundovaného. Bratr farář Hromádka se nás ujal s péčí jemu vlastní a byl s námi na každém setkání. Začal hned 8. října, kdy četl z Matouše „Kázání na hoře“. A tak jsme spolu procházeli v láskyplném ovzduší celý čas, který nám Bůh daroval až do června 2016, kdy se s br. farářem rozloučíme na posledním setkání před prázdninami, rozumějte rozloučení „jako“, když jej vyvážeme z pravidelné služby, kdy nám sloužil Slovem Božím, modlitbou, organizoval debaty. Jistě dále bude chodit mezi nás, máme jej moc rádi, ale bez povinností, které na sebe vzal. Jsme moc vděční, jak jsme společně četli a rozebírali Knihu Kazatel, kdy jsme slyšeli, že Kazatel není optimista, ani pesimista, ale moudrý člověk, podléhající Bohu.

Společně jsme se také zabývali historií. Dozvěděli jsme se, že Sv. Augustin hý-

řil do svých 25 let, až dospěl k poznání, že naše srdce bude tak dlouho neklidné, dokud nespočine v Tobě, Bože. Našla jsem zajímavé čtení „Mučedník reformovaný na Moravě“. Skotský světec Jan Ogilvie se narodil r. 1579 ve Waleofslu ve Skotsku, hrabství Banffshire. Doputoval do jezuitské koleje v Olomouci. pokračoval noviciátem v Brně,

*Mučedník Jan Ogilvie,
* 1579, +10. března 1615*

ke kněžství se opět připravoval na teologii v Olomouci. Arcibiskup Jan Graubner v jednom rozhovoru řekl: Neformálně jsme se seznamovali během evropského setkání předsedů biskupských konferencí. Hostům ze Západu neříkalo jméno mého města nic. Jen arcibiskup z Glasgow překvapil otázkou. A jsou v Olomouci jezuité pořád? Tam studoval teologii náš jediný světec, mučedník Jan Ogilvie. Jak slavné je naše město – co k tomu dodat!

Během našich setkání jsme se společně radovali z narozenin jednotlivých členů při kávě a dobrotách. Těm, co se nemohou účastnit, naše sekretářka s. Kuropatová posílá moc pěkná přání s podpisy všech. Také jsme se museli rozloučit se sestrou Marií Rajnohovou, která tiše odešla na zavolání svého Pána, kterého vyznávala a milovala celý život.

A tak nám nezbyvá než modlitba, která je tou nejvážnější a největší revolucí, kterou lidská bytost může vykonat: vstoupit do kontaktu se Stvořitelem, s vesmírným a všemooucím Bohem.

Za seniory Marta Palatý

Noc kostelů proměnila město Olomouc

Od časného rána se informační stan na Horním náměstí stal místem setkávání, pohody a odpočinku. Bohatý doprovodný program přitahoval pozornost kolemjdoucích. Více než 2 000 návštěvníků zde našlo nejen materiály a informace, ale i prostor k spočinutí a jakoby předzvěst slavnostní atmosféry Noci kostelů. Pamatováno bylo i na děti a stovky malých návštěvníků měly možnost namalovat některý z olomouckých kostelů a ti menší si prostě nějaký kostel vybarvit. Všechny pak čekala sladká odměna.

Večerní slavnostní zahájení Noci kostelů otcem biskupem Josefem Hrdličkou za účasti zástupců všech zúčastněných církví, hejtmana olomouckého kraje a náměstka primátora města Olomouce, zaplnilo tentokrát prostory gotického chrámu sv. Mořice. Na slavných Englerových varhanách zazněla skladba Karla Martinka „Světlo ve tmě - Pozdrav noci kostelů“ v podání autora. Celkem bylo během Noci kostelů v olomoucké arcidiecézi otevřeno 64 kostelů, kaplí a modliteben pěti katolických, evangelických a pravoslavných.

Otevřen byl také náš kostel – Českobratrské církve evangelické. Do kostela veřejnost zval zvon na věži, který se svým hlasem připojil k dalším olomouckým zvonům. A začínáme - otvíráme brány, otvíráme kostely – u nás prostřednictvím kurátora Jana Matějky. Pak společná píseň z Evangelického zpěvníku „Někdo mě vede za ruku“. Také u nás byl až do 21 hodin připraven program pro děti Jonáš a velká ryba. O 18.30 do 19 hodin zněly husitské chorály v podání Trombonového kvartetu KEA, zahrál i Žesťový kvintet KEA. V 19 hodin se návštěvníci zaposlouchali do duchovního slova faráře Aleše Wrany a po něm následoval program písní a slova Půjdeš-li pouští, který připravila skupinka mládežníků (Bódička, Esterka, Hanča, Dan a Luky). Konzervatoř zpívala od 20

do 20.30. Kromě zpěvu chorálů přilákalo k nám do kostela řadu návštěvníků pantomimické vystoupení Václava Dostála, Zuzany Dostálové a Hany Zimové O ztracené minci a Pokora. Varhan příboj zaduněl v podání Ivy Hrubé a Jany Burdové z KEA. „Zpívejte s námi píseň chval,“ vyzvala návštěvníky hudební skupina Bohdana Gallata.

Po čtvrt hodinové přestávce program pokračoval varhaním koncertem Evy Čejkové Noc jest přede dveřmi. Po dalším vystoupení Gallatovců opět písně z EZ a celý program před půlnocí zakončila Noční modlitba.

Celkově lze říct, že se u nás i v Olomouci Noc kostelů bezvadně vydařila a zanechala snad ve všech návštěvnících i pořadatelích nesmazatelný kus radosti a vděčnosti. Všem organizátorům a účinkujícím patří náš velký dík.

Akce se konala za finanční podpory Olomouckého kraje, Zlínského kraje a města Olomouce, kterým patří náš dík

*Pavel Mléčka,
koordinátor Noci kostelů v olomoucké arcidiecézi*

Noc kostelů aneb Spojit příjemné s užitečným

Mé krátké ohlédnutí píše jen částečně z pohledu diváka. Protože na obou vystoupeních, která jsem shlédla, jsem se také tak trochu podílela.

Pásmo písní a slova „Půjdeš-li pouští“ v podání skupinky mládeže. Nápad, že by mládež mohla něco připravit, vznikl v mé hlavě. Protože vidím, jak některé mládežnické baví společně hrát a zpívat a domnívám se, že jim to jde dobře, napadlo mne, že by mohli připravit program na Noc kostelů. Spojí se tak příjemné s užitečným, oni jsou spolu rádi a pro sbor by to mohlo být občerstvující povzbuzení. Možná pro některé členy i nový objev, jak šikovné mládežníky mezi námi

věřící posluchači, ale i náhodní návštěvníci Noci kostelů z řad nevěřících. Výběr písní i doprovodného textu se jí, dle mého názoru, vydařil. Někteří hudebníci nakonec nemohli, což byla škoda. Takže u nástrojů se účinkující museli trochu střídat – u klavíru Bódička s Danem Flekem. Na kytaru hrál Luky Doležal. Na housle se prostřídala Esterka Vraťová s naší Hančou. Zpívali všichni. K Boží chvále.

Na to, že to bylo jejich první vystoupení, se jim to, myslím, opravdu vydařilo. K lepšímu poslechu by určitě pomohlo lepší ozvučení. Mikrofony byly moc nahlas a ozvučení se nedalo během programu měnit. (Stálo

by za to, aby sbor aktualizoval ozvučovací techniku.) Mrzí mne, že komplikace a časové změny v programu kvůli televizi Noe způsobily, že někteří posluchači o jejich program přišli.

Děkuji touto cestou za možnost vystoupení

mládeže. Hudebníkům za jejich čas a úsilí. A asi sedmdesáti posluchačům, že je přišli podpořit svou účastí.

Druhé vystoupení, pantomima Václava Dostála. Vašek požádal naši Lydinku, jestli by chtěla účinkovat ve scéně o Ztracené minci se Zuzkou Dostálovou a Hančou Zimovou a vymyslet nějaký taneček radosti

vlastně máme. Hlavní otázka ale byla, kdo to povede. Bódička Nováková, olomoucká studentka z Frýdku Místku, se tohoto úkolu ráda chopila. Pomohla jsem jí dát programu určitý rámeček, ale zbytek už vlastně dělala sama. Bódičce šlo především o to, aby zaznělo povzbudivé poselství o Boží lásce, evangelium, takovým jazykem, kterému porozumí nejen

z nalezené mince. I v tomto případě jsme se s holkami rády scházely k nácviu scénky, na kafe a pokec. Spojily jsme příjemné s užitečným a doufám, že i ostatním divákům se výsledek líbil. Zuzka zdědila Vaškův pantomimický talent. Moc se mi líbilo její hledání ztracené mince, při kterém nachází všechno možné, co odvádí na okamžik její pozornost, aby si znovu

uvědomila, že vlastně hledá něco důležitějšího. Hledat to pravé stojí za ten čas i námahu. Nakonec svůj objev pořádně oslaví s přítelkyněmi, tancem a jídlem, kde na závěr zazáří nalezený Poklad.

Druhá scénka „Pokora“ (z pásma Ovoce Ducha Svatého), kterou hráli Vašek se Zuzkou, byla také velice zdařilá. Pokud

jste ji neviděli, určitě si ji příště nenechte ujít. Díky Vaškovi a holkám za nadšení a radost, že do svého hraní dávají všechno. A hlavně Pánu Bohu, že nám dal spojit příjemné s užitečným, že můžeme sdělovat smysluplné a nejdůležitější poselství o radosti, protože jsme byli nalezeni a našli jsme smysl života v Něm.

Daniela Kenningová

Život církve**Synod ČCE 19. - 21. 5. 2016**

Zpráva SR pro 2. zasedání 34. synodu je zároveň základním prohlášením synodní rady zvolené na období 2015–2021:

Navazujeme na práci těch, kdo byli v úřadu synodní rady před námi. Vážíme si jejich práce. Chceme pomáhat tomu, aby bylo evangelium v naší církvi řádně zvěstováno i tehdy, až naše povolání v úřadu synodní rady skončí.

Chceme naši ČCE spravovat tak, aby mohla žít radostně a zdravě sebevědomě. Chceme, aby se naše bohoslužby stávaly krásnou

chvilí, kvůli které stojí za to přijít. Věříme, že takový zázrak se znovu a znovu děje tam, kde společně oslavujeme Krista, a po jeho přítomnosti toužíme. Rádi bychom, aby ovoce své víry každý z nás, tak jak dokáže, vynášel z kostelů a modliteben ven a nabízel druhým.

Daniel Ženatý, Pavel Pokorný, Ondřej Titěra, Vladimír Zikmund, Jiří Schneider, Eva Zdražilová

Synod

- **Jednal o novém zpěvníku a logu.**
- **Jednal o novém řádu pastýřské rady (PR).** Nejvzrušenější debata se vedla, jestli se bude možné odvolat po vynesení rozhodnutí celocírkevní PR k synodu. Synodní rada (SR) má připravit tuto možnost.
- **Jednal o kazatelském reverzu (KR),** který jsme na staršovstvu probírali také a nepřijal jej zejména z důvodu problematické formulace: „*Budu se zdržovat činností, které nejsou v souladu s kazatelskou službou, nebo které by mne zdržovaly či rušily v plnění povinností s ní spojených.*“; „*Vystríhám se všeho, co by narušovalo společenství a řád ČCE.*“; „*Nebudu konat nic, co by bylo v rozporu s úsilím o obnovení jednoty obecné církve Kristovy.*“ Synod uložil SR, aby se zabývala otázkou, zdali je KR vůbec nutný, když ordinovaný říká stejně závazný i obsahově stejný slib.
- **Jednal o dopisu papeži Františkovi a výzvě,** aby se sbory ČCE za něj a jeho práci modlily.
- **Návrh grantového systému pro diakonické a rozvojové projekty ČCE + zřízení nadačního fondu.**
- **Nová koncepce povolávání začínajících kazatelů na sbory** – v současnosti si uchazeči vybírají ze sborů. SR do výběru nezasahuje. Také se jednalo o tom, zdali vrátit možnost volit kazatele na 10 let. Oba návrhy neprošly.
- **Nově budou moci oddávat jen faráři a jáhni v činné službě.** Například faráři v důchodu (nově výpomocní faráři) nebudou moci oddávat.
- **Duchovní a pastorační péče v Diakonii ČCE** – forma kaplanství, podobně jako v armádě. Zatím nerozhodnuto, forma služby faráře v diakonii se bude dále diskutovat.

- **Otázka bydlení kazatelů ve farních bytech.** Jedná se o nepeněžní plnění při poskytování bytů kazatelům sbory. Platba za energie zůstává min. 10 % z hrubého základního platu, který pobírá farář od ČCE. „Bezúplatné poskytování bytu a úhrada větší části plnění spojených s užíváním bytu (dále jen ‚služby‘) je však nutné chápat jako nepeněžitý příjem farářů a jáhnů, který je spojen se zaměstnáním. Z toho důvodu vzniká povinnost nejen daňová, ale též povinnost odvádět pojistné na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení. Tato povinnost dopadá na jednotlivé sbory.“
- **Návrh řešení:** Nemají-li být sbory zatíženy povinností odvádět pojistné na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení, zdá se nezbytné, aby faráři a jáhni platili nájemné. Výši nájmu je možné regulovat zavedením jednotné kategorizace bytů, díky níž by mohlo být nájemné upraveno na přijatelnou míru.
- **Na základě doporučení daňového poradce by bylo vhodné stanovit základní výši nájemného** pro všechny kazatelské byty ve výši 2 000 Kč měsíčně. Základní výše nájemného by byla navýšena vždy o 500 Kč při splnění každé jednotlivé podmínky, jestliže:
 - a) podlahová plocha bytu, příp. té části bytu, již užívá farář nebo jáhen k bydlení je vyšší než 90 m²,
 - b) byt se nachází v mimořádně lukrativní oblasti,
 - c) bytu užívají dlouhodobě k bydlení spolu s farářem či jáhnem i jiné osoby než jeho manželka/manžel nebo příbuzní v řadě přímé.
- **Návrh byl schválen a bude platný už od září roku 2016.**

nb

Reakce Diakonie ČCE na prezidentovy výroky o „neziskových pijavicích“

Přečtete si prohlášení, které Diakonie vydala jako reakci na slova prezidenta republiky o financování neziskových organizací, tedy k výroku hlavy státu, která *neziskové organizace pokládá za pijavice na státním rozpočtu a na tomto názoru setrvává.*

„Diakonie ČCE je také nezisková organizace. Patří k těm největším, denně pomáhá tisícům lidí u nás i ve světě.

Diakonie je otevřená bez rozdílu všem – tedy i Miloši Zemanovi. Pokud bude mít pan prezident zájem, rádi jej pozveme k návštěvě služeb, jež Diakonie provozuje. Nabízí se především domovy pro seniory, ale také speciální školy, chráněné dílny, azylové bydlení pro matky s dětmi, domovy pro lidi s nízkofunkčním autismem atp. Rádi také panu prezidentovi zprostředkujeme schůzky s našimi klienty či jejich příbuznými nebo opatrovníky. V rozhovoru s nimi si může

pan prezident ujasnit, v čem jsou služby Diakonie naší společnosti prospěšné.

Jak Miloš Zeman často zdůrazňuje: „Jen hlupák nemění své názory.“ Nabízíme tedy panu prezidentovi příležitost, aby svůj poněkud extrémní názor na financování neziskových organizací konfrontoval s realitou – a změnil.“

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

e-cirkev.cz

Oprava krovu kostela po vichřici, která také poničila stromy v blízkosti kostela

Koncert KEA

Ve středu 1. června 2016 se nám opět představili studenti Konzervatoře EA při Dobrém večeru s hudbou. Měli jsme radost, že v rámci jejich vystoupení zazněly i písně komunity Taizé, které studenti nacvičili pro mezinárodní setkání křesťanů v Budapešti, které se koná ve dnech 7. až 10. července 2016.

Závěrečné bohoslužby na KEA

5. POD LIPAMI *multisáňkový festival*

*U Kalicha 1
Kollarova 6
Prostějov*

30.7 *2016* **18.00** *START*

430,- *děti do 10 let zdarma* **90,-** *STUDENTI BŮCHOPEL ZTP*

PROGRAM

- 16:00 Pink Tuxedo Gang (rock 'n' roll)
- 17:00 MIM Václav Dostál (divadlo nejen pro děti)
- 17:45 Daniel Jun a Igor Klokov (klavír & kytara - recitál)
- 19:00 Carpet Cabinet (r&b - funk)
- 20:15 The Entropies (progressive - rock)
- 21:15 Wunderbar Band (funk - acoustic)
- 22:30 Psychocandy (Indie)
- 00:00 Noir Voir + afterparty (Apollo 13)

VÝSTAVY Luciana Kvapilová, Petra Nováková, Adam Směták, Martin Dušek, Olda Holinka (komiks)

DOPROVODNÝ PROGRAM Pásmo studentských animovaných filmů UTB ve Zlíně
ART-JAM
TEST PRINT - trička a plakáty
Atelier Doupátko - osobité výrobky žijící vlastním životem

FB : prostejovfestival Festival se koná za každého počasí
 Změna programu vyhrazena

Výtežek festivalu bude věnován zdravotnímu středisku v ugandské vesnici Kitokolo a organizaci VIVID z.s.

NABÍDKA PRÁCE !

Zavedená společnost **ZEMAN Váhy s.r.o.** hledá pro svou pobočku v Olomouci šikovného člověka na pozici **servisního technika – servis vah a elektronických pokladen.**

Podmínkou je **vzdělání elektrotechnického směru**
– střední odborné, střední odborné s maturitou.

Nástup IHNED!

Kontakt pro uchazeče:
pan Pospíšil, tel. 602 759 440

UBYTOVÁNÍ nejen v evangelické církvi

Evangelický portál Evangnet představuje stránky pracovně nazvané „Ubytování (nejen) v evangelické církvi“. Jde o web s možnostmi vyhledávání a nabízení ubytování především v rámci ČCE, ale i jinde. Kdokoli může přidávat další objekty.

Vyhledávání je možné podle různých kategorií.

Stránky naleznete na adrese <http://ubytovani.evangnet.cz>

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Mgr. Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2016-XVII. ročník

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jana Vrajová, Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek, Laco Švec a Amos Děkaník.

Email: [pirnik1@gmail.com](mailto:pirn1k1@gmail.com)

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 6. 2016

Vyšlo: 2. 7. 2016

Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2016

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz